

Sygn. akt V CSK 225/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa E. B. , R. N. i W. N.  
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji "W." Spółce Akcyjnej  
w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 listopada 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów R. N. i W. N.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 13 października 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**

**2) zasądza od powodów R. N. i W. N.**

**na rzecz strony pozwanej kwotę 7200 (siedem tysięcy  
dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Według art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powodowie zarzucili zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 13 października 2015 r. naruszenie art. 471 k.c. oraz art. 378 § 1 i art. 217 § 1 k.p.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnili występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: czy sprzedawca produktów nie zaopatrując ich w etykietę „ze wskazaniem w zakresie dotyczącym potrzeb nabywcy” ponosi odpowiedzialność kontraktową za szkodę spowodowaną ich niewłaściwym zastosowaniem z powodu nienależytej staranności, czy też nabycie tych produktów następuje na ryzyko nabywcy. Ponadto powodowie powołali się w skardze na oczywistą jej zasadność ze względu na naruszenie w zaskarżonym wyroku art. 471 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi doniesłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Kwestia podniesiona przez skarżących nie jest takim zagadnieniem. Nie nawiązuje ściśle do stanu faktycznego sprawy. Na etykietach środków ochrony roślin nabytych przez powodów nie było instrukcji co do użycia tych środków do upraw kukurydzy, ponieważ w chwili nabycia przez powodów ich stosowanie do kukurydzy nie było jeszcze dopuszczane. Dopuszczono je dopiero kilka dni później, bez zmiany składu i zasad zastosowania w porównaniu z dopuszczonym wcześniej zakresem użycia. Przeciwskazaniem do zastosowania były niskie temperatury.

W chwili nabycia istniała już instrukcja użycia w stosunku do kukurydzy. Według dokonanych w sprawie ustaleń, powodowie użyli jednak środków do niszczenia chwastów w kukurydzy niezgodnie z instrukcją zastosowania.

W sprawie nie jest spełniona także przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). Przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia art. 471 k.c.

Z przedstawionych przyczyn, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powodów R. N. i W. N. do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804).